

Csongor Andrea

ALULNÉZET

2022-11-06 | **VERS**

a díszekkel kettéosztott párkánytól
az aszfaltjárdáig nem volt hosszú az út
satnya gyökered fehér cernáját
tavaszi nap heve szárítja
pár nap s már hordja is innen a szél
(Ács József: Utolsó találkozás)

Az iskolából hazafelé jövet
felnéztem ötödik emeleti ablakunkba.
Keretünkben új tárgy jelent meg
– csücske kissé kiment a vonalból –
és megváltozott a teljes perspektíva.
A kilincsről hálós szatyor lógott az utcára,
benne tízdekás vajkocka és üveges sörök.
Ha még felnézek különböző járdákról,
meglátok minden díszekkel elválasztott párkányt,
a göcsörtök nélküli, tiszta vonalú karfákat,
az indamintás vas könyöklőt, mely
egyszemélyesre osztja a köztéri padot,
a kerten belülre telepített sövényfalat,
és a térfoglaló mű-alkotásokat a beugrókban,
ahol a fal mellett akadna egy matracnyi hely.
Látom az ékes, rafinált mezsgyéket,
a tárgyakra hárított néma hadüzenetet.
Az aszfaltjárdától felfelé hosszú az út,
én inkább a hajszáltrepedések hálózatát
böngészném a lábam alatti betonon.

kép | Jack B. unsplash.com